

Да ли је јака и стабилна валута вредност по себи? Или је пак политика курса и шире посматрано монетарна политика, као и фискална политика, само средство за постизање другог циља: одрживог вишег животног стандарда?

Многи ће одмах потенцирати да је једно неодвојиво од другог, односно да без чврсте монете нема јаке економије. Ипак, ствари нису тако једноставне. Генерално, некада пут до вишег стандарда може водити преко слабљења националне валуте, односно то је било најчешће, барем у последњем столећу.

Бројна међународна искуства указују да се практично терање популације на виши ниво одрицања, односно штедње (и инвестиција, самим тим), у пракси најефикасније може одрадити преко слабљења домаће монете. Поред социјалистичке Југославије и земаља реал-социјализма, индикативни су и примери огромне већине капиталистичких земаља током првих деценија брзе индустријализације након Другог светског рата (Италија, Француска, Шпанија, Грчка, Португал, Финска и већина осталих земаља западне Европе, док је јужнокорејски вон од 1960. до 2000. изгубио чак 95% своје вредности према долару). Ретки изузеци су кретање немачке и јапанске монете током 70-их и 80-их, када је прва удвостручила вредност према долару, док је долар изгубио 60% вредности према јапанској монети. [\[1\]](#)

Заблуда о предностима јаког динара

Пише: Горан Николић
недеља, 29 март 2015 11:32

Заблуда о предностима јаког динара

Пише: Горан Николић
недеља, 29 март 2015 11:32

Заблуда о предностима јаког динара

Пише: Горан Николић
недеља, 29 март 2015 11:32

Заблуда о предностима јаког динара

Пише: Горан Николић
недеља, 29 март 2015 11:32

Заблуда о предностима јаког динара

Пише: Горан Николић
недеља, 29 март 2015 11:32

